

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/166/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812212690
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812212690.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 852 05 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený S. O., s.r.o. so sídlom R. X, W., IČO: XX XXX XXX proti odporcovi: G. H., bytom M. Q. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: N. A., IČO: XXXXXXXX, so sídlom A. T., zast. U. Y. I., advokát, so sídlom J. O. X/, D., o zaplatenie 94,14 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. júna 2013, č. k. 5C/15/2013-89, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania 16,11 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, advokáta JUDr. Y. I., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, v.s. XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením v prvom výroku zastavil konanie, v druhom výroku nariadil vrátenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 9,87 Eur navrhovateľovi prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, v treťom výroku odporcovi nepriznal náhradu trov konania a vo štvrtom výroku navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia 48,46 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie vo výroku o zastavení konania a vrátení súdneho poplatku odôvodnil podľa § 96 ods. 1 O.s.p. a § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, keď uviedol, že súd konanie z dôvodu späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania vo veci samej zastavil a navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok, krátený o 6,63 eur prostredníctvom Daňového úradu. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa 146 ods.2 veta prvá O.s.p. Konštatoval, že odporca a vedľajší účastník majú právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý zaviniel zastavenie konania, odporcovi preukázateľne nevznikli žiadne trovy konania, preto odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Uznesením súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 48,46 Eur, ktoré navrhovateľovi uložil zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Priznaná náhrada trov konania, ktorá pozostávala z nákladov na právnu službu advokáta, ktorú určil podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie) 2x á 16,60 Eur (33,20 Eur), 2 x paušál á 7,63 Eur (15,26 Eur) v súvislosti s vyššie uvedenými úkonmi v zmysle § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 15, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v časti, týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu,

a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Považoval uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv, a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Poukázal na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezov Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 93 ods. 2,3 O.s.p. Tento postup je zákonný, a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa, dokonca ani jeho vedomosť o takomto konaní. Svoj vstup do konania považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Svojím vstupom do konania zároveň vzniesol námietku premlčania a bez jej vznesenia by v danom konaní nemohlo byť zo strany súdu na ňu prihliadané. Je pravdepodobné, že bez vznesenia námietky premlčania by bol odporca vo veci neúspešný. Privítal by prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offa v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčania namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, na základe čoho vznášajú námietku premlčania v každom spore, v ktorom je žalovaný premlčaný nárok. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov, vynaložených na právnu pomoc, možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II.ÚS 78/03, II.ÚS 31/04, II.ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II.ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/87/2011-71 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 7Co/34/2012. Argumentáciu navrhovateľa, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu "rovnosti zbraní" -

možnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím žalobca získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva, aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu, je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v náväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Uznesenie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o zastavení konania, o nepriznaní trov konania odporcovi a o vrátení súdneho poplatku za návrh odvolaním napadnuté nebolo, a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu je nepochybné, že po podaní návrhu vo veci samej vzniesol v prejednávanej veci vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý vstúpil z vlastnej iniciatívy do konania námietku premlčania a namietal neprijateľnosť zmluvných podmienok. V dôsledku takto vznesenej námietky a namietania neprijateľnosti zmluvných podmienok zobral navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť, čím podľa súdu prvého stupňa zhodne s názorom odvolacieho súdu podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. zaviniel zastavenie konania, a preto je povinný zaplatiť trovy konania na strane vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli. Preto je súd povinný vždy pri rozhodovaní o trovách skúmať, kto zaviniel zastavenie konania. Z procesného hľadiska platí, že účastník, ktorý zaviniel zastavenie konania, je povinný znášať jeho trovy.

Preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., s tým, že vedľajší účastník na strane odporcu si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom právneho zastúpenia, s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky trov právneho zastúpenia, patriacemu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, postupoval podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak, ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd sa teda v danom prípade nestotožnil s námietkami navrhovateľa, uvedenými v odvolaní, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovania alebo bránenie práva.

Odvolací súd konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi by tak, ako správne konšatoval vedľajší účastník vo svojom odvolaní, znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený, môže aj vedľajší účastník na strane odporcu si zvoliť právneho zástupcu, ktorý má potom následne právo na náhradu trov konania, pokiaľ tu nie sú iné okolnosti, a takéto iné okolnosti v prejednávanej veci zistené neboli. Pokiaľ niektoré odvolacie súdy

rozhodujú iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov v prejednávanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdené.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 16,11 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 20.08.2013 podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 8,30 Eur (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok, uplatňovaný v odvolaní, a to trovy vo výške 48,46 Eur), k tomu príslušný režijný paušál vo výške 7,81 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.